کاهش ۵۵ درصدی بازدید از موزه ها

مرتضوی - مسئول موزه های استان از کاهش ۵۵ درصدی آمار بازدید از موزه های استان نسبت به سال گذشته خبر داد و علت این امر را تعطیلی موزه های عمارت مفخم و آیینه خانه دانست که بعد از گذشت ۱۱ ماه از زلزله ۵/۷ ریشتری همچنان سرنوشت آن‌ها در هاله ای از ابهام قرار دارد.«طالب زاده» با بیان این که سال گذشته ۲۱ هزار و ۱۱۱ نفر از موزه های استان بازدید کردند، تصریح کرد: این در حالی است که آمار بازدیدکنندگان طی امسال ۹ هزار و ۵۰۰ نفر است.وی با اشاره به این که در طول این سال ها شاهد سیر صعودی آمار بازدیدکنندگان از موزه ها بودیم، افزود: از آن جایی که حجم بسیاری از بازدیدکنندگان را موزه های مرکز استان به خود اختصاص می دادند، با تعطیلی موزه های عمارت مفخم و آیینه خانه، شاهد کاهش آمار بازدیدکنندگان هستیم. وی ادامه داد: با وجود تلاش های گسترده هنوز نتوانسته ایم اعتباری از استان و کشور برای مرمت ۲ موزه مرکز استان دریافت کنیم. گزارش خبرنگار ما حاکی است، از محل اعتبارات ستاد بحران، ۵ میلیارد ریال برای بازسازی و مرمت موزه عمارت مفخم ابلاغ شده بود که تاکنون تخصیص پیدا نکرده است.

قاصدک

داوران جشنواره چِلگی

داوران چهارمین جشنواره چِلگی، در ۲ بخش کارتون و کاریکاتور اعلام شدند.مسئول خانه کاریکاتور حوزه هنری استان گفت: آرش فروغی، علی پاک نهاد و پرهام وفاتبار در بخش کاریکاتور و ندا تنهایی‌مقدم، هدیه صدیقی‌کسمائی و محبوبه پاکدل در بخش کارتون چهارمین دوره جشنواره «چِلگی کارتون و کاریکاتور ایران» را داوری می کنند.«عباس ناصری» افزود: موضوع بخش کارتون، مادر و موضوع بخش کاریکاتور چهره استاد سیاوش مهرو، از شاعران استان است و این جشنواره به منظور استعدادیابی در میان هنرمندان و علاقه مندان کشور و معرفی آن ها به دنیای کارتون و کاریکاتور هر چهل روز با یک موضوع برگزار می‌شود.

نمایشگاه هفت سین

نخستین نمایشگاه هفت سین نوروزی ویژه دانشجویان صنایع دستی برپا شده است. به گزارش خبرنگار ما، در این نمایشگاه که به همت دانشجویان رشته صنایع دستی دانشگاه بجنورد برپا شده است، ۱۵ اثر از ۴ دانشجو در مجتمع فرهنگی و هنری گلشن به نمایش گذاشته شده است.این گزارش حاکی است، این نمایشگاه در ۲ نوبت صبح و بعداز ظهر از ساعت ۱۰ تا ۱۳ و ۱۷ تا ۲۱ برای علاقه مندان دایر است.

بر بال خیال

سفر

سفر مگو که دل از خود سفر نخواهد کرد
اگر منم که دلم بی تو سر نخواهد کرد
من و تو پنجره‌های قطار در سفریم
سفر مرا به تو نزدیکتر نخواهد کرد
ببر به بی‌هدفی دست بر کمان و ببین
کجاست آن که دلش را سپر نخواهد کرد
خبرترین خبر روزگار بی‌خبری است
خوشا که مرگ کسی را خبر نخواهد کرد
مرا به لفظ کهن عیب می کنند و رواست
که سینه سوخته از «می» حذر نخواهد کرد

فاضل نظری

در گفت و گو با «اسماعیل امینی» شاعر نام آشنای کشور مطرح شد:

تک ستاره های شعر استان

مرتضوی

۴۰ سال است که در عرصه شعر و شاعری فعالیت دارد و آثار متعددی را در عرصه های مختلف طنز، ترانه و تصنیف از خود به جا گذاشته است. «اسماعیل امینی» شاعر توانمند و نام آشنای کشور مدت کوتاهی مهمان شاعران خراسان شمالی بود و با حضور در محفلی ادبی از نزدیک با ظرفیت های موجود استان در این عرصه آشنا شد. دقایقی با این شاعر همکلام شدیم و با او از تاثیر فضای مجازی بر جریان شعر و ضرورت توجه به شعر اقوام و فقر اندیشه سخن گفتیم.

جایگاه شعر اقوام را در خراسان شمالی و در کشور چگونه ارزیابی می کنید و برگزاری شب های شعر اقوام تا چه اندازه می تواند در ماندگاری ادبیات شفاهی در این خطه تاثیرگذار باشد؟

شعر به خاطر این که تجربه های فردی انسان را بیان می کند، هر چه به زبان طبیعی نزدیک تر باشد، ارزش شعری آن بالاتر است و این گونه نیست که یک زبان مشترک تعریف کنیم و بگوییم که همه شاعران به این زبان شعر بگویند. بنابراین شعری که به لهجه ها و گویش ها و زبان هایی غیر از زبان رسمی کشور سروده می شود بسیار ارزشمند است. زبان و گویش محلی، محل زنده ماندن مقدار زیادی از واژه ها، اصطلاحات، اشارات و حتی ساختارهای نحوی است که ممکن است در زبان رسمی از بین رفته باشد و نیاز است کار پژوهشی انجام شود. هر چند بسیاری از دانشگاه ها و فرهنگستان زبان فارسی در این زمینه گام برداشتند اما مسئله این جاست که با گستردگی کشور و تنوع قومی در ایران، کار انجام شده کافی نیست. مدت حضورم در این خطه بسیار کوتاه و برنامه ریزی انجام شده شتابزده و با عجله بود و سر و سامان هنری و علمی نداشت، به گونه ای که فقط عده ای از شاعران آمدند، شعر خواندند و رفتند. اگر قرار است چنین حرکت هایی شکل بگیرد باید با مشارکت دانشکده های ادبیات و استادان زبان شناسی باشد. بنابراین به نظر نمی رسد انجام این گونه کارهای شتابزده کمک چندانی به فضا و جایگاه شعر کند.

> حوزه شعر، عرصه دست و جیغ و هورا و لایک نیست، بلکه حوزه تفکر است

روند شعر خراسان شمالی را چگونه دیدید؛ آیا حرکت رو به رشدی داشته یا دچار ایستایی شده است؟

داوری قطعی نمی توانم داشته باشم اما می توانم بگویم که چهره های بسیار برجسته ای از شهرهای مختلف خراسان شمالی به عنوان شاعر، داستان نویس و پژوهشگر در کشور وجود دارند و برای این که این کار استمرار پیدا کند و به صورت تک ستاره نباشد، مستلزم این است که در نظام تعلیم و تربیت و مدارس این مسائل جدی گرفته شود. در اوایل انقلاب، پرداختن به شعر و ادبیات بسیار جدی بود اما امروزه همت آموزش و پرورش به تست و کنکور منتهی شده و شعر و ادبیات را فراموش کرده است و اگر بخواهیم تغییری ایجاد کنیم باید از مدارس و آموزش و پرورش شروع کنیم.

کارنامه شما نشان می دهد که دستی هم در طنز دارید برایمان بگویید که شعر طنز در این روزگار چقدر توانسته جایگاه خود را در میان گونه‌های دیگر شعری باز کند و تا چه اندازه بستر برای ابراز وجود شاعران طنز پرداز فراهم است؟

خوشبختانه شعر طنز از لحاظ آثار وضعیت بسیار خوبی دارد و آثار خوب و ارزشمند و پرشماری منتشر می شود اما باید گفت اغلب رسانه ها تصورشان از طنز، تفننی و فانتزی است، برای همین کارهایی که جدی تر و متفکرانه تر تولید شده و از نظر ادبی ارزش بیشتری دارد، کمتر دیده و شناخته می شود و این عرصه هم درگیر سرگرمی و جنجال است. از سوی دیگر همه کار طنز بیان مسائل اجتماعی نیست و باید در این مقوله در قالب مقالات وارد شد. کار طنز بیشتر تلنگر زدن و یادآوری کردن رفتارها و وضعیت هایی است که به نظر عادی می آید.

در جایی گفته بودید که شاعرانی که چهره شان از آثارشان معروف تر است کسانی هستند که معمولا شکست می خورند؛ این جمله ناشی از چیست؟

ماهیت همه هنرها مثل هم نیست، در شعر نیاز نیست که شاعر مرتب از خود عکس و فیلم بگذارد و خبر تولید کند، زیرا ما با شعر شاعر مواجه ایم نه با خود شاعر. شاعر تولید کننده متن ادبی است. با این همه هستند شاعرانی که از این جاذبه ها استفاده می کنند و به نظر می رسد راه را اشتباه آمده اند. معتقدم این اقدامات در شأن کار شاعران نیست و در هیچ جای عالم چهره شاعران شناخته شده نیست بلکه این شعرشان است که شناخته شده است.

با این اوصاف فضای مجازی را برای شاعران تهدید می دانید یا فرصت؟

فرصت است، اما مقتضیات خود را دارد. در فضای مجازی مقالات علمی خوب و تحلیل های خوب و هیاهو و جنجال هم وجود دارد. حوزه شعر، عرصه دست و جیغ و هورا و لایک نیست، بلکه حوزه تفکر است و کسی که مطلبی را نخوانده لایک می کند، مخاطب شعر نیست.به نظرم هر فردی دنبال مطلوب خود در دنیاست. این که ۱۰۰ نفر یا ۱۰۰ هزار نفر شعر مرا خواندند، خیلی فرقی ندارد، اما آن چه که مهم است، این است که شعرم تا چه اندازه مهم و چه چیزی را به کارنامه شعری ام اضافه کرده و چه تاثیری گذاشته است، اما بعضی ها به این بازی ها دلخوش هستند.

انجمن های ادبی در کشور و استان‌ها همواره به عنوان منبع مهم و اصلی رویش شاعران مطرح بوده اند اما این روزها آن طور که باید پویا نیستند؛ علت آن را در چه می دانید؟

انجمن های ادبی روزگاری جای انتقال تجربه ها و عرضه آثار بود اما در حال حاضر فضای مجازی جای آن را گرفته است و خیلی از تازه کارها فکر می کنند همین که چند هزار نفر شعرشان را لایک کردند لابد شعر خوبی بوده است و نیاز به انتقاد دیگران و انتقال تجربه ندارند. بنابراین جلسات با وجود این که با حضور استادان خوبی تشکیل می شود، تعداد کمی در آن ها حضور پیدا می کنند زیرا متاسفانه با تعداد زیادی از افرادی مواجه هستیم که تصور می کنند طرفدار داشتن نشانه شاعر بودن است و خود را از انتقاد و راهنمایی بی نیاز می دانند. من بیش از ۴۰ سال است شعر می گویم اما هر وقت اثری تولید می کنم آن را علاوه بر شاعران با تجربه به شاعران جوان هم نشان می دهم و بعد منتشر می کنم.

معتقدم کار شعر، ایجاد هیاهو و شهرت نیست و آثاری که اشتباهی وارد این عرصه شده اند، به تدریج طرد می شوند و می روند، همچنان که از دهه ۷۰ بسیار شاهد این اتفاق بوده ایم.در نهایت معدود افرادی هستند که شاعرند و شاعر خواهند ماند و به ادبیات کمک می کنند.

یک چهره

علی ساعدی

گروه ادب و هنر - به واسطه این که پدرش دستی در نقاشی داشت، به این هنر علاقه مند و کم کم دست به قلم شد و سعی کرد به واسطه استعدادی که دارد به طراحی پرتره بپردازد.

«ساعدی» بدون این که نزد استادی آموزش ببیند، تنها با نگاه کردن به آثار هنرمندان و مطالعه کتاب های مرتبط فعالیتش را در این زمینه ادامه داد.

او می گوید: رویای کودکی ام داشتن رنگ، قلم و بوم رنگی بود که خوشبختانه، این رویا محقق شد. وی فراهم بودن بستر برای رشد و تعالی و کشف استعدادها را بسیار مهم می داند و می گوید: متاسفانه محل زندگی ام به گونه ای نبود که شرایط برای بهره گیری از استادان برایم فراهم باشد و اگر چنین شرایطی فراهم بود موجب می شد خیلی سریع تر پله های ترقی را طی کنم. وی که به واسطه علاقه اش به دنیای هنر، کارگاهی را در قالب آموزش طراحی و نقاشی دایر کرده است، اظهار می کند: این اقدام زمینه ای شد تا همکاری ام را با شهرداری در قالب نقاشی های دیواری در سطح شهر شروع کنم. وی که به تازگی نخستین تجربه نمایشگاهی را در کارنامه خود با نمایش پرتره هایی از شهدای انقلاب گنجانده است، تصریح می کند: این که افراد بتوانند به علایق دوران کودکی خود جامه عمل بپوشانند، بسیار مهم و اثرگذار است و بسیار خرسندم از این که با تمام کمبودها توانستم رویای دوران کودکی ام را محقق کنم. وی البته تمرکززدایی فعالیت های فرهنگی و هنری را دلیل دیگر رشد استعدادهای شهرستانی می داند و تاکید می کند: متولیان باید بستر را در زمینه های مختلف فرهنگی و هنری فراهم کنند تا از این طریق استعدادهای موجود بالفعل شوند.